

Jeg vil spørge ministeren: Hvordan synes man så, det går med at udøve den indflydelse, der, forstår jeg, er så vigtig? Lykkes det? Lykkes det at påvirke parterne til bare antydningvis noget af det, ministeren siger han gerne vil?

Nej. Og hvorfor ikke? Fordi der hele tiden kommer dobbeltmeldinger. I dag kommer der dobbeltmeldinger, hvor statsministeren siger ét, nemlig at man ikke forstår at forklare Israel, og udenrigsministeren forsøger at holde en EU-kurs. Jamen så er det da klart, at det ikke virker. USA spiller tredobbelt spil. Der er ikke nogen international linje, der lægger pres på Israel. Derfor ser vi de uhyrligheder, vi ser lige i øjeblikket.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Der lægges jo pres på Israel. FN's resolution er et meget klart og utvetydigt pres på Israel. Så kan man jo blæse på det. Ja, alternativet er så at gå ind og banke folk, at stable en hær på benene, så man kan gå ind og banke folk. Men hvis hr. Villy Søvndal ikke vil det, så er det jo kun det politiske pres, man kan blive ved med at bruge. Og det er jo ikke rigtigt, at verden ikke reagerer. Det er meget, meget kraftige meldinger, der kommer fra både FN og EU.

Alternativet er stadig væk denne her hær, som jeg ikke tror på, for der er altså palæstinsere, som ikke accepterer Israels eksistens, og stiller man en hær ind dér, så vil der falde bomber på den anden side af den hær, mellem hæren og Middelhavet, som jeg har sagt. Omvendt er der også bosættere, som ikke accepterer at trække sig tilbage, og så vil der på den anden side af den hær også forekomme blodigheder.

Så det har ikke noget perspektiv andet end det politiske altså, og dér sætter vi presset ind på begge parter og har gjort det hele tiden. Men jeg erkender da, at det ikke har virket. Det kan vi jo se. Men hvis nogen havde fundet midlet til, at det skulle virke, så var det nok opfundet. Der er altså ingen, der har opfundet det, hverken den danske regering eller andre, for så var det jo fundet.

Så der er altså kun det politiske pres at lægge på parterne, hvis ikke man vil gå til det militære, og der skal man, som jeg sagde, vide, at man ikke kan nå sit mål, hvis man sætter militæret ind. Målet kan ikke nås på den måde, som hr. Villy Søvndal og hr. Holger K. Nielsen prøver her.

Naser Khader (RV):

Jeg ved godt, at den danske regering ikke kan løse problemet, men jeg mener faktisk, at vi godt kan råbe lidt højere, at udenrigsministeren kunne råbe lidt højere, sådan som den forrige udenrigsminister gjorde.

Og med hensyn til Arafat: Man bliver ved med at sige, at han kunne gøre mere. Det er naivt at tro, at han alene kunne stoppe terroren. I øvrigt kan man sammenligne det med Danmark under besættelsen, da den danske regering bad modstandsbevægelsen om ikke at lave sabotageaktioner mod besættelsen. De gjorde det alligevel. Hvor mange lyttede til den danske regering?

Jeg har to spørgsmål. Det ene er: Hvad vil regeringen gøre, hvis Arafat bliver sendt i eksil? Sharon siger i dag til journalister, at Arafat kan få en enkeltbillet ud. Hvad vil regeringen gøre, hvis Arafat bliver slået ihjel? Vil man så overveje handelssanktioner, vil man overveje at trække vores ambassadør hjem? Hvad vil man gøre konkret?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det sidste spørgsmål om, hvad man vil gøre, hvis såfremt ifald, mener jeg faktisk ikke man skal svare på.

Vi har appelleret til Israel om at lade Arafat komme til Beirut. Det kom han ikke, bl.a. fordi der kom den bombe og andre ting i vejen. Vi har appelleret til Israel om at ophæve belejringen af Ramallah, og det håber jeg på vil lykkes, for det er altså det, vi alle sammen, også i hele EU, appellerer til. Det er også det samme, verdenssamfundet gennem FN appellerer til. Så det håber jeg meget lykkes.

Som sagt har jeg bestilt en telefonsamtale med Peres for at sige det samme til ham i dag.

Og så vil hr. Khader godt have, og han brugte udtrykket, at jeg skulle »råbe højere« som min forgænger. Jeg må ikke spørge hr. Khader, men så kan jeg bruge det retoriske spørgsmål: Hvor meget fred fik min forgænger ud af det i Mellemøsten?

Margrete Auken (SF):

Ministeren sagde i sit første svar til hr. Holger K. Nielsen, at det var svært at forestille sig, at man kunne sætte nogen ind, når der var ballade på begge sider. Nu blev der jo også sagt, at det var der altså også i Kosovo, og det har der også været andre steder, så det er ikke noget sådan frygtelig godt argument. Men så brugte ministeren